אגרת השלוחה מחכמי ורבני האשכנזים שבארץ ישראל תוב"ב לבני משה רבנו ע"ה ועשרת השבטים, מסודרת ונערכת על ידי הרב הגאון המאור הגדול החכם המובהק בנגלה ובנסתר מוהר"ר ישראל נר"ו, בעל המחבר ספר תקלין חדתין, ממונה ומשגיח ומנהיג דק"ק אשכנזים הנקרא מדרש פרושים הי"ו, שבעה"ק צפת תובב"א.

בעזרת ה' יתברך אלדי הארץ, ר"ח מרחשון ה' אלפים
ותקצ"א לב"ע, בארץ הקדושה, ארץ ישראל ערי הקדש,
ירושלם וחברון וגליל הקדש העליון צפת תוב"ב.

שלחו בני ארץ ישראל הדבקים והאחוזים בתורת יקותיאל, היא מתנה ונחליאל, לפני אחינו בני ישראל, בן יצחק בן אברהם אשר גלה אמונת האל, המה אחינו הקדושים והטהורים צדיקי יסודי עולם **בני משה רבנו** עבד ד' החונים מעבר לנהר שבטיון הנקרא ס מ ב ט י ו ן, ואומרים אנו מעשינו למלך, הוא **מלך ישראל** יושב על כסא מלכותו רם ונשא עלי גדולת אחינו בית ישראל, **עשרת השבטים**, אשר אחוזת נחלתם בארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש, הלא המה חונים על דגלם, שבט דן ושבט נפתלי, גד ואשר, ושבט יששכר יודעי בינה לעתים עוסקים בתורה הקדושה תמיד, ושבט זבולן הוגים בהר פריא"ן, ונגדם שבט ראובן ושבט אפרים ומנשה, ושבט שמעון, ה' עליהם יחיו וירומו וישאו מעלה מעלה בגדולתם, והוד מלכותם, **והמלך** יתרומם ויתנשא, חרבו יחגור על ירך גבור הודו והדרו, יצלח וירכב על דבר אמת וענוה צדק, ותורהו נוראות ימינו, חציו שנונים עמים תחתיו יפלו בלב אויבי המלך, כסאך אלדים עולם ועד! שבט מישר שבט מלכותך, תחת אבתיך יהיו בניך, תשיתמו לשרים בכל הארץ, תבלנה בשמחות וגיל תבאינה בהיכל מלך, ואל כבוד אחינו בני ישראל הישרים הצדיקים בית הרכבים **בני יהונדב בן רכב**, אשר נבא ירמיהו הנביא עליהם, לכן כה אמר ה' צבאות אלדי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים.

שלום כנהר קחו מאת אחיכם בני ישראל, שארית הפליטה הנמצאת משבט יהודה ובנימין ומלוי הנפוצים בעולם בארבע רוחות השמים, ומאת אחיכם אשר בארץ ישראל מגלות החל מארץ אשכנז, אשר מרוב שלהבת חשקת נפשם בארץ הקדושה, ארץ חמדה חמדת עליונים ותחתונים, א"י המקודשת מכל הארצות, מסרו נפשם ויעזבו ארצם ומולדתם ובית אבותם, ויסעו דרך ימים ומדברות עד עלו אל עיר קדשנו **ירושלם**, ואל מקום קברות אבותינו היא **חברון** בארץ כנען, ואל גליל הקדש מוסבה שם העיר **צפת** תו"בב, מסתפחים בנחלת ה' ומתגנדרים בעפרה, יושבים באהלי בתי מדרשות וישיבות של תורה ועבודת ד' צבאות, הנה כולם שולחים שלומים רבים כטל וכרביבים, לאחים ידידים אהובים, אלופים מסובלים בתורה ובמצות, נפשנו חשקה, נפשנו צמאה, נפשנו אותה, נפשנו כלתה, נפשנו משתוקקת לראות פני קדשם לחבק ולנשק עפרות רגליהם, ולראות בנועם זיו **אדונינו המלך** טהור וקדוש,

ולשמוע

ולשמוע משלומם ומקום תחנותם בברור, ותחזינה עיניהם ועינינו עין בעין מישרים בשוב ה׳ ציון, ויקוים המקרא שנבא ישעי׳ הנביא לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו, והנביא צפני׳ אמר מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלון מנחתי, ואומר בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר ה׳.

כה אמרו אחיכם ישראל, מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל, אשר מראש מקדמי ארץ שמענו שמועה שמענו כי בחר ה׳ בהם ויחסם בצל כנפיו ולא הסיר שבט המושל מאתם, והוד מלכות ישראל נגה עליהם, ולצדק ימלוך מלך עליהם, ואין עליהם קול נוגש מאומות העולם, כאשר אבותינו ספרו לנו, ורבותינו הקדושים העידו אשר בא לפניהם בזמן שש מאות וארבעים לאלף החמשי איש אחד צדיק וישר שמו רבי אלדד הדני משבט דן, והוא ספר והודיע יקר תפארת גדולתם וצדקתם באמונתם וקדושתם, ועזרת ה׳ אלהי אבותינו מסבבם בחסדו בבטחונם בו בנחלתם, והיה להם למחסה מכל הגוים אשר סביבותם, בל יוכלו לנגוע בהם ובעדתם, ודרכי תורתנו הקדושה ברורה בידם מפי משה רבנו ע״ה מסיני כפי קבלתם, ודנים דיני קנסות ודיני נפשות בסנהדרין כפקודתם, וברוכים באורך ימים ועושר וכבוד מפרי עסק תורתם, כאשר אמר המלך שלמה ע״ה ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד כברכתם.

לזכר זאת תעלוזנה כליותינו ותשמח נפשנו על אשר זכינו לידע כי נתקיים הכתוב לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו, כי עד רד עם אל ועם קדושים נאמן, ותחזק נפשנו לקול זרים האומרים לנו אין תוחלת ותקוה, ואומרים איה אלהיכם ויושיעכם, אבדה שם הגוי הקדוש נעשינו ללעג ולקלס בגוים, כצאן לטבח יובל להרג ולאבד ולמכה ולחרפה, וכל עיר על תלה בנויה, ועיר האלהים מושפלת עד שאול תחתיה, וכל גוי ועם ממלכתם קיימת ומלכם בראשם, ועם ה׳ אלה נתונים למשיסה וישראל לבוזזים, הלא ה׳ זו חטאנו לו, ואמרנו נגזרנו אבדנו חלילה, אבל בהתאמת לנו עוז מקל תפארת מלכותם ותוקפם וגבורתם וארצם הרחבה והמלאה כל טוב, ועשרם ומלחמתם וממשלתם ופחדם על הגוים מסביבם, מה נאוו על ההרים קול מבשר משמיע שלומם, מבשר טוב משמיע ישועתם, קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו, כי עין בעין יראו בשוב ה׳ ציון, ובחר עוד בירושלם ועלו מושיעים בהר ציון.

אמנם כן מפני כי נתרחקנו מהם במקומותם לשמותם בארצותם למושבותם וגדר דרכינו בגזית נתיבותינו עוה, אסירים קראו למו, וישראל שה פזורה נדחה קראו לה, וידל ישראל מאד וימשלו בהם אויביהם, בגופם ונפשם ומאדם ויגזרו עליהם גזרות קשות ומרות ויאכלו ישראל בכל פה, לא עלה על לבנו מקוצר רוחנו ומעבודה הקשה אשר עלינו לאמר, נשלחה אנשים לפני אחינו בני בריתנו, אחרי רבים להטות מארצנו, רובם של קהלת יעקב שבטי יה עדות לישראל לשאול שאלתנו, ולקחת עצה, ותשועה ברב יועץ.

והן עתה אשר נתעוררנו בדבר לבקש ולדרוש שלום אחינו, הוא בסבת דבר אשר באזנינו שמענו מפי עדי ראי׳. אבותינו ספרו לנו כי באלף

החמשי

החמשי היתה גזרה קשה בחו"ל במדינת אחב"י בארץ אשכנז, על ידי גוי
אחד רשע מכשף כי רצה לאבד היהודים, וישלחו כלל אחב"י שלוחים
נאמנים למחנה שכינת קדושת אחינו בני משה רבנו ע"ה, וישיגו אותם
חונים מעבר לנהר סמבטיון, ויעבור איש צדיק ושמו רבי מאיר הזן
(שחבר שירת אקדמות שאומרים ביום מתן תורתנו קודם קריאת התורה) את
הנהר סמבטיון בשבת בשביל פקו"נ הדוחה שבת החמורה, ויקרב אל
אחינו הקדושים, וישלחו משם איש צדיק אחד ושמו ר' דן, ובגבורות
נפלאות אשר עשה והראה וקידש שמו הגדול והקדוש ית"ש, הציל את
אחינו ב"י בארץ ההיא, ויספר להם מגדולת יקר תפארתם ומלכותם,
ועוד אשר בשנת שני מאות ושלש ושמונים לאלף הששי, בא איש אחד
מהם שמו דוד בן שלמה שר צבא ישראל לארץ איטליא ורומי. וזה
מקרוב כמו שנתים היו משולחים שלנו בארץ תימן, ובעיניהם ראו שם איש
אחד משבט דן ושמו יששכר ויספר להם מקום ארצם וגדולתם ותוקפם
וקדושתם ורב עשרם ומלכותם, ואחר כך נעלם האיש משם והוא פלי.

כי על כן נשעננו בדברי רבותינו הקדושים התנאים אשר הורונו
אל תהי מפליג לכל דבר, וגם כי אדונינו התנא רשב"י קדש
הקדשים גלה לנו בזהר קדשו, כי בעקבות משיחא יתגלו מאחינו
מעשרת השבטים, וכך קבלו רבותינו על המקרא שאמר דהמע"ה לי
גלעד לי מנשה, אמר הקב"ה לאנשי יבש גלעד אתם עשיתם חסד עם
שאול ועם בניו, אף אני אתן שכרכם לבניכם לעתיד לבוא כשעתיד
הקב"ה לקבץ את ישראל, ראשון הוא מקבץ את שבט מנשה שנאמר לי
גלעד לי מנשה, (ילקוט תהלים רמז תשע"ט) ומפני שכל הדברים צריך
התעוררות תחלה מלמטה, וגם כי אמרו רבותינו הקדושים על המקרא הנך
יפה דודי כשתפרע מן האומות, אף נעים כשתשלם שכר ליראיך, אף
ערשנו אלו עשרת השבטים שגלו לפנים מן הנהר סמבטיון, שעתידים גלות
יהודה ובנימין לילך אצלם להביאם, כדי שיזכו עמהם לימי המשיח ולחיי
עו"הב, שנאמר בימים ההם ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו
מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם, (ילקוט שה"ש רמז תתקפ"ה)
אי לזאת התגברנו והתחזקנו כוללינו כאחד אנחנו כנסת ישראל קהל
קדש אשכנזים אשר בא"י, והננו שולחים שליח ישר והגון החכם השלם
רבי ברוך בן שמואל מעיר קדש גליל העליון, מסר נפשו לנוד
בארצות בימים ומדברות עד יעזרהו הרחמן לבא לפני כסא גדולתם.

והנה עתה תחלה נודיעם בקצרה ממצב כלל אחב"י המפוזרים בארצות
מלכי גוים; תחלת כל איכות וכמות תורתנו הקדושה, הלא
תדעו כי נמצא בידינו ספרי תורתנו ארוכה מארץ מדתה ורחבה מני
ים, תורה ונביאים וכתובים ותרגומיהן, ופרושיהן מרבותינו הקדושים
הראשונים והאחרונים רבים מאד, ותורה שבע"פ מרבותינו הקדושים
התנאים והאמוראים ששה סדרי משנה אשר סדרם רבנו הקדוש רבי יהודא
הנשיא, וברוח קדשו כלל בהם כל התשעה מאות סדרי משניות שהי'
בימי הראשונים, ועליהם חבר ר' יוחנן בא"י תלמוד ירושלמי, ורב אשי
בבבל תלמוד בבלי, וספרא דבי רב, וספרי, ותוספתות דבי רבי חייא
רבה ור' אושעיא רבה, ופסיקתא רבתי וזוטא, ומדרשות כמספר אלפא

ביתא, וסדר עולם רבא, וספר הבהיר וספר יצירה, וס' אותיות דר' עקיבא, הוא ר"עק התנא הקדוש תלמיד ר' אליעזר הגדול תלמיד ר' יוחנן בן זכאי תלמידו של הלל הזקן שהי' בזמן בית שני, הוא ר' עקיבא שנכנס לפרדס ונכנס בשלום ויצא בשלום, ועליו אמר הקב"ה ראוי לזקן זה שישתמש בכבודי, ועליו בקש משה רבנו ע"ה מלפני השי"ת שיראהו ואת תורתו שהי' דורש על כל קוץ וקוץ תלי תלים של הלכות, הוא ר' עקיבא שכשהי' דורש במעשה מרכבה היו באים מלאכי השרת כבמזמוטי חתן וכלה, הוא ר' עקיבא שקדש את שמו ברבים והי' מקבל עליו עול מלכות שמים בשעה שסרקו בשרו במסרקות של ברזל, ויצאתה נשמתו באחד ויצאה בת קול אשריך ר' עקיבא שאתה מזומן לחיי עוה"ב, ומתלמידיו הקדושים התנא האלהי קדוש ה' מכבד ר' שמעון בן יוחאי וחבריו, הוא ר"ש שישב עם בנו ר"א י"ג שנים במערה בשעת גזרת המלך, ויתיב בעפר עד צוארו, ואברי להו חרוב ועינא דמיא, וחבר ספר הזהר הקדוש על התורה כולה רזי דרזין, וזהר חדש, וספר התקונים ע' אנפין על תיבת בראשית, ועשר אמירין ול"ב שבילין וכל מעשה בראשית, הוא ר"ש שהי' מתגלה לו נשמת משה רבנו ע"ה רעיא מהימנא, וחבר גילוי סודותיו, ואליהו הנביא וכל נשמות הצדיקים היו מתגלים לו תמיד, הוא ר"ש דקב"ה וכל המרכבות ונשמות הצדיקים הי' באים לשמוע גילוי סודותיו, הוא ר"ש דאסכים עליו קב"ה בכל חדושיו וסודותיו, והי' אש ממרום מסבבו, וקב"ה וכל הישיבות של מעלה הסכימו על חבורו הקדוש עד דאליהו נחית מעילא בכמה חילין דנשמתין, וכמה מלאכיא ושכינתא עלאה עטרא על ראשיהון ואמרו וכמה כ"נ יתפרנסון מהאי חבורא דילך בדרא בתראה בסוף יומיא ובגיני' וקראתם דרור בארץ, ואחריו סתרי סודות התורה בקבלה דור אחר דור עד הרב החסיד ר' יצחק סגי נהור בן הראב"ד שהי' פה שלשי לאליהו, והקדוש רבנו אלעזר מגרמייזא, והקדוש הרמב"ן, ועד אחרון איש אלהים קדוש ונורא האלהי רבנו יצחק לוריא ז"ל אשכנזי, אשר גלה באורי סודות הזוה"ק, והי' לו גלוי אליהו, וידע כל רזי דרזין מעשה בראשית ומעשה מרכבה וחכמת הפרצוף, והי' מדבר עם נשמות ורוחין כמבואר בכתביו וספריו אשר הננו שולחים מהם ביד השליח הלז. ורבותינו הראשונים חברו הלכות גדולות ופסוקות והלכות רבנו יצחק אלפסי, וספרי רבנו משה בר מיימון הלכות ברורות בלשון משנה על כל תורה שבע"פ, עד ערוך השלחן ברורות האחרונים שחברו רבותינו הגאונים רבנו יוסף קארו ורבנו משה איסרלס אשכנזי שלחן ערוך ומפה פרוסה על כל דעות וספקות ושיטות שנתוספו בתורה שבע"פ, ועוד ספרים הרבה בנגלות ובנסתרות אין קץ למספרם, ועד אחרון הגאונים בזמננו היה ארונינו מורנו ורבנו הגאון הקדוש רבן של כל בני הגולה רבנו אליהו החסיד נ"ע אשכנזי, אשר חבר שנים ושבעים חבורים קדושים ועמוקים וברורים על כל התורה, ובירר והגי' אורות מאפל השבושים בכל התורה בנגלה ובנסתר, ועשה כוונים וגלויים עמוקי אגדות התלמוד ברזי דרזין ובזהר וכתבי האר"י ז"ל, ונתגלו לו סודות מיעקב אבינו, ומשה רבנו ע"ה ומאליהו, אוצרות רבות לא יספיק דיו במי הים לכותבם, והננו שולחים מעט מספריו הקדושים בנסתרות

ואיזה

ואיזה סודות שגלה אשר עד בואו היו נעלמים מעין כל חי.

וכל עדת ישראל אשר בכל הגולה, מחזיקים באמונת אלהינו במסירת נפשם, ובתורתו הקדושה יהגו בכל מקומם, אבל עליהם ועלינו גבר קושי שעבוד עול הגלות, אפס מקום לבאר כל אשר עבר עלינו מעת חרב בית קדשנו ותפארתנו השני, זה משך אלף ושבע מאות ושלש וששים שנה, צרות רבות אין די באר ואין די עולה על המכתב, ובשנת ת"ח לאלף הששי הרגו הגוים מאחב"י בארץ אשכנז יותר משני מאות אלף נפשות במיתות משונות, ומלאו כמה בורות עם אנשים וטף ונשים וכולם קדשו שמו הקדוש ית"ש, ומסרו נפשם למיתה ופשטו צוארם לטבח, מלבד בכל דור ודור מדינה ומדינה, וכל הקללות נתקיימו בנו, ובכל זאת שמו הגדול לא שכחנו.

ועתה הכביד עלינו — עול מדהבה מסים וארנוניות ואומרים מדור והבא, וימעטו כל המחיות ופרנסות — וידל ישראל מאד העניים והאביונים שואלים ללחם ואין, ועוד גזורות קשות — באו בנים עד משבר וכח אין ללדה, ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע.

הן עתה שלש הנה אשר נבקש ונשאל מאת יקר הדרת **אדונינו מלך ישראל** יחי' לעד, ומאת כל אחינו קדושי עליון **בני משה רבנו** ע"ה, ולכל אחינו **עשרת שבטי יה.**

אחת, נפשנו בשאלתנו ועמנו בבקשתנו על כל כנסת ישראל אשר דל כבודנו בגוים ושקצונו כטומאת הנדה, ושמו הקדוש ית"ש מתחלל באמרם אי' אלהיכם ויעזרכם, אפס כחנו נתבלבלה דעתנו ומהשבתנו, וקצר רוחנו לשפוך נפשנו בתפלה ובתחנונים לפני המקום ב"ה כי נתקיים בנו ושכרת ולא מיין, כאשר אמר התנא ראב"ע יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין תפלה מיום שחרב בהמ"ק ועד עכשיו, שנאמר לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין, ואף כי עתה בדור האחרון הזה אשר הצרות תכופות וחדלו הפרנסות ועם ה' אלה נתונים בסתר המדרגה, כי על כן הננו מתנפלים ומתחננים לפני אדונינו, חננו חננו נא! אתם אחינו בני אב אחד נחנו, עזרונו עזרונו בתפלה! כאשר עזר אבישי בן צרוי' לדוד המלך ע"ה בעת צרתו, כמ"ש ויעזר לו אבישי בן צרוי' ואמר ר"י אמר רב בקבלתו שעזרו בתפלה, ואם שם היה מאיש אחד לאחד, אף כי מרבים לרבים, ועל כבוד קדושת שמו ותורתו ועדתו, כי כשל כח הסבל ההירופים והגדופים לשם ה' צבאות, ועד מתי יהי' עוזו בשבי ותפארתו ביד צר, ולא יעמוד ברחוק מאתנו, ולא יעלים לעתות בצרה, ואם קצף הוא מעט בעד חטאת עמו, הם הוסיפו יותר מהעיקר כפלי כפלים עולם הקשה וקושי השעבוד, ועברו על השבועה אשר השביעם ה' אלהינו שלא ירבו קושי שעבודם על ישראל שלא ימהרו הקץ, (מדרש רבות שה"ש) וכך אמרו אבותינו ורבותינו בתפלתם רצוננו לעשות רצונך ומי מעכב שאור שבעיסה ושעבוד מלכיות, אשר ע"י שעבודם הקשה, ושאין מניחים להגדיל התורה ולהאדירה, מוצא השטן מקום להסית ולבלע עם ד' בהסטיותיו, וכן אמרו רבותינו הקדושים לסייע לעדתינו משלשה כתובים, אחד שאמר מיכה הנביא, ביום ההוא נאם ה' אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי, וירמי' הנביא אמר הביוצר הזה לא אוכל לעשות

לכם

לכם ב"י נאם ד', הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי ב"י, ויחזקאל הנביא אמרונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם, ירבו נא בתפלה ודמעה בנפשותם הטהורות ונשמתם הקדושות, ילבישו מלכות ויכנסו להצר הפנימית לפני ממ"ה הקב"ה וביחודיהם הנוראים בהיכלות הקדושים לפני ולפנים, כי באו מים עד נפש, ואם לא למעננו למענו יעש, כאשר גלה לנו האלהי רשב"י בתקונים דפורקנא בתראה למענו יעשה וכמו שסררו לנו אנשי כנסת הגדולה בתפלה ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה, וכמ"ש למעני למעני אעשה, ולמען לא יתחלל שמו הקדוש, אבל יתקדש ויכירו גוים וידעו כי הוא מלך על כל הארץ ומושל בגוים, ולמען תורתו הקדושה אשר הגוים בזאוה פרעוה קלאוה, ויותר מאשר עשו לנו עשו לשמו הגדול והקדוש, ויזכור לאבותינו אברהם יצחק ויעקב וירחם לקבץ גליותינו ולבנות בית קדשנו ותפארתנו, ואדונינו התנא האלקי רשב"י גלה לנו בזהר קדשו בתקונים ואמר, ובזמנא דעשר ספירין מתלבשין באלין קליפין, אלין דידעין בקליפין עבדין אומאה בשמהן ובהוויות דקב"ה לאלין קליפין ובטלין גזרה, ודאי יש ביניהם יודעים לפעול את כל, ובעת דחק וסכנות ישבילו לעזרנו בחמלתם על כלל אחיהם עדת ה'.

שנית נבקשה את שאהבה נפשנו, הלא זה הדבר, כנודע כשער בת רבים מפי רבותינו הקדושים (רמב"ם בפירושו פ"ק דסנהדרין) כי טרם יבא משיח צדקנו צריך שיהי' בא"י ב"ד הגדול סמוכים, ובעו"הר ע"י הגליות וכובד הגזרות הקשות בטלו הסמיכות, והלכה ברורה שצריך שיהי' הנסמך מהסמוך, והשי"ת יעד שיהי' ב"ד הגדול כאמור ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציך כבתחלה אח"כ יקרא לך עיר הצדק קרי' נאמנה, ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה, וזה יהי' בלי ספק כשיבין הבורא ית"ש לבות בני האדם יתרבה זכותם ותשוקתם לשם ית' ולתורה לפני בא המשיח, וכאשר שמענו בבירור שיש אצלם סנהדרין, סמוכים מפי נסמכין שהרי דנין דיני נפשות (י"ל דפליגי ארי"בל סנהדרין י"ד א', או משום דהן רובם של כל ישראל והלכות ברורות אצלם באין ספק) יבחרו נא במה מחכמיהם הסמוכים, בחמלתם על כלל עם ה' ויבואו נא לא"י נחלת אבותינו ויסמכו לת"ח כדי שימצא ב"ד סמוכים בא"י, אשר תחלת הגאולה תלויה בזה, ומה יפה אף נעים לאנשים גדולים במותם לבא לא"י אשר רבותינו הקדושי' התנאים והאמוראים היו מנשקים על תחומי א"י ומנשקים אבני' ומתגלגלין על עפרה וכן הוא אומר כי רצו עבדיך את אבני' ואת עפרה יחננו, ואמרו רבותינו בקבלתם כל השוכן בא"י עונותיו מחולין לו שנאמר ובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון, ואפי' הלך בה ד"א זוכה לחיי העו"הב וכל הקבור בה נתכפר לו, וכאלו המקום שהוא קבור בו מזבח כפרה שנאמר וכפר אדמתו עמו, ולעולם ידור אדם בא"י אפילו בעיר שרובה גוים ואל ידור בחו"ל אפילו בעיר שרובה ישראל, שכל היוצא לחו"ל כאלו עו"ע שנאמר כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבד אלקים אחרים,

ורבותינו

ודבותינו הגדולים אמרו שישיבת א"י מ"ע מן התורה אפי' בזה"ז כמו ששנו בספרי על המקרא וירשת אותם וישבת בארצם, אמרו ישיבת א"י שקולה ככל התורה מעשה בר' יהודה בן בתירה ור' מתיא בן חרש ור' חנינא בן אחי ר' יהושע ור' יונתן שהיו יוצאים לחו"ל והגיעו לפלטום וזכרו את א"י זקפו עיניהם וזלגו דמעותיהם וקרעו בגדיהם וקראו המקרא הזה וירשת אותם וישבת בארצם וחזרו ובאו למקומם, ואמרו ישיבת א"י שקולה ככל התורה כלה, ובימים האלה שלוה בא"י מרשעת הגוים רק מסים נתן לשר הארץ, ואם שלא נתן רשות לכולם או רובם לעלות בחומה לא"י, ליחידים לא נאמר שהרי מצינו שהי' זמנים שהלכו מהם לא"י, בשגם קבלה בידינו מרבותינו בעלי התלמוד ירושלמי (מסכת מ"ש פ"ה) שבהמ"ק עתיד להבנות קודם מלכות בית דוד, וכן גלה לנו התנא רשב"י כי בתחלה בונה ירושלם ד' ואח"כ נדחי ישראל יכנס; ובבוא מחכמיהם הנה ובהראות נוראות נפלאות פני קדשם גם פה גם במקומות אחרים, ישיבו נפשות הנדכאים האומללים ויחיו לבם של אחב"י היושבים במחשכים במתי עולם, מפי קדשם תת עודרנה הנפשות, תשמחנה הלבבות, תלבשנה עז ותעצומות, חדוה וגיל תחגורנה, והמעקשות יישירו, רפי האמונה יתגברו, חלושי היראה יתאמצו, ויבררו חקי האלקים ותורותיו ומשפטיו ויוכיחו בשערים להורות דרכי ה', ודבריהם הקדושים ברשפי אש שלהבת יה ממקור לבבם הטהורות יכנסו בלבב עדת ה' יעירו ויעוררו אהבת ה' ומלאה הארץ דעה, ויטו שכם אחד לעבדו ית"ש ולהגות בתורתו הקדושה בכל לבבם ובכל נפשם ומאדם ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב.

ועוד בה שלישי', כי מאז ועד עתה הי' אחב"י אשר בגולה ממציאים עזר לאחיהם אשר בא"י, ועתה כי נגרע עזרתם למו, הגענו עד ארץ, שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו, כי השתרגו עלו על צוארנו חובות רבות אלפי רבבות, אשר הוכרחנו לקבל עלינו בנשך ובמרבית, לכמה סבות מסובבות, כי נתננו לשבי ולבזה ומסים וארנוניות שאנו מוכרחים ליתן כל שנה עולה סך עצום ורב, וגם לפקוח נפשות עניים ותלמידי הכמים הוצרכנו ללוות להחיות את נפשם, בין כה וכה עלו החובות לאלפים ולרבבות ברבית נושכת והתשלומין קבועים לזמן מוגבל, ואם לא יסולקו החובות דררא דנפשות קא הזינן, עגמה נפשנו פן ח"ו מוט תתמוטט הארץ, פור תתפורר הארץ, ואי אפשר להעזר בזה מאחב"י אשר בארצות מולדתנו, מרובי צרתם ממיעוט השפע וגרעון הפרנסה ואזלת ידם ודי להם להפקיע את עצמם, ובכן אין מצוה רבה וגדולה מזו המשולשת בפדיון שבויים, ות"ת דרבים, ויישוב א"י, כי על כן בקשתנו יקחו נא תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו על גאולתנו ופדות נפשנו, **והמלך** הגדול יחי' לעד יפקוד להרים תרומה גדולה מכל אחב"י עשרת השבטים וימסור ביד שלוחנו זה, ויעזרהו למען יבא ויביא התרומה הנה בשלמות לרומם קרן ארצנו ולהאיר עינינו לסלק נפשנו מעול החובות הרבות, האוכלות בשרנו ומדאיבות נפשנו ומבלבלים דעתנו בארצנו, וגם על העתיד פן ח"ג יאריך עוד איזה זמן עד גאולתנו וישועתנו, ויתרבו חבלי משיח וצרות רבות, וחיינו

תלויים

תלויים מנגד, יחמלו נא להמציא לנו עזר בכל שנה ע"י הדרך שיראם ה' אלהינו, למען יחזקו בתורת ה' ית"ש החכמים עובדי ה' באה"ק ועוסקים בתורתו הקדוש' מתוך הדחק יומם ולילה בישיבות ובתי מדרשות שלנו.

ועל ארבעה לא ישיבונו ריקם לשמח נפשנו בנועם הדר יקר תפארת כתב יד קדשם בשפה ברורה בלשון הקודש, להשיב על שאלותינו לשמח נפשותנו ולרורת צמאוננו ולברר ספקותינו, ולהודיענו מכל ישיבתם וארצם ואיכותם וגדולתם ובמותם ותורתם, לנחם כל יושבי גלותנו צדיקים וגאונים גדולים וישרים ויראי ה', המדוכאים ומודאגים ומודאבים ומסובלים ביסורים ועגמות נפש וצרות רבות בבקר יאמרו מ"י ערב וגו', והיה כי יבואו דבריהם אל כולהם ותחיין העצמות האלה, יגילו הצדיקים וירננו כל ישרי לב, ויספו ענוים בה' שמחה וגיל, ומפני כי הדרכים סגורים ומסוגרים וגדורים, בלתי אפשר הי' לשלוח מי ומי מזקני עדתנו הגדולים החלושים ותשי כח, וזה האיש ישר שלוחא מהימנא המוביל דנא **ברוך** הוא לה', אשר התנדב להתגבר כארי, לנדוד במדברות וארצות להפש מצוא הדרך, והרואה לנשברי לב יראהו דרכו לבוא למחוז חפצנו, ובקשתנו יהיו נא בעזרתו ויקבלוהו בסבר פנים יפות ולא ישיבנו ריקם.

ואנחנו אחיהם מרחוק משתחוים מול הדררת פני מנורות הטהורות אחינו עטרת תפארתנו, ולמי כל חמדת ישראל הלא הוא **ארונינו מלך ישראל** הננו מתנפלים לפני כסא כבודו ומשתחוים ארצה, ומתחננים יתן נא את שאלתנו ובקשתנו, ואנחנו פה בארץ הקדושה פורשים כפינו בתפלתנו נכח שער השמים מקום מקדשנו **כותל המערבי** אשר לא זזה שכינה משם, ועל קבר **רחל אמנו** אשר בדרך אפרת היא בית לחם, קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בני', ועל קברות **האבות הקדושים והאמהות הקדושות**, ועל כל מנוחות **הנביאים והתנאים והאמוראים הושע בן בארי רבי פנחס בן יאיר, ורבי שמעון בן יוחאי ור' אלעזר בנו, ויונתן בן עוזיאל, והלל הזקן** ושר צבא ישראל **בניהו בן יהוידע** ועוד הרבה מאד אשר סביבות הגליל הקדש, עינינו לשמיא נטלית ימליצו טוב עבורם ועבורנו לפני שוכן שמים, ישוב ירחם על כולנו יקבצנו יחד ויאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו, ויבנה בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו כי"רא.

כה דברי אחיכם העומדים על הפקודים וראשי ישיבות **בארץ ישראל ירושלם, וחברון, וצפת** תוב"ב, המעתירים הדואבים החושקים הנכספים הצמאים המשתוקקים לראותם, ולשמוע משלומם ומצפים לתשובתם במכתב יד קדשם, הבאים על החתום.